

РОЛЬ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ У ПРОГНОЗУВАННІ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Коваленко А.С.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Останніми роками вкрай негативна динаміка охопила усі галузі економіки України. Чи не єдиною ланкою прибуткового ринку залишається сільське господарство, зокрема його аграрний сектор. Проте прояви кризи ліквідності аграрних підприємств все частіше дають про себе знати, що викликає необхідність у найшвидшій підготовці механізмів захисту стійкості фінансово-економічної системи сільськогосподарських підприємств до кризових поштовхів.

Розрахунки прогнозних показників ймовірності банкрутства сільськогосподарських підприємств Харківщини, проведених за 13 визнаними методиками, досить сумнівно, проте не безпідставно вказали на загальну тенденцію до втрати ними платоспроможності, фінансової стійкості та загрози безпеці. А саме: більшість підприємств втратили можливість маневрувати своїм капіталом, оборотні активи не забезпечені власними коштами, операційні прибутки вкрай низькі або взагалі відсутні, інвестиційна діяльність у розвиток своєї діяльності майже призупинена.

Брак державної підтримки та незацікавленість кредитних установ, окремих інвесторів у посиленні позицій галузі у скрутній економічній кон'юктурі, дається в знаки зниженням фінансової активності та результативності діяльності. Поодинокі фінансування зобов'язань короткостроковими і вельми недешевими кредитами підтримує стан, проте не сприяє санаційним процесам у перспективі.

У якості дієвих механізмів протидії кризі аграрних підприємств вбачається розробка покрокових дій відповідно до прогнозів, створених за релевантною до особливостей галузі методикою. Така методика повинна бути сформована за критеріями, характерними саме українському аграрному сектору та підтверджуватися іншими результатами. А отримані прогнози – створюватися на випередження, будуватися на основі кореляційних зв'язків між результатами господарської діяльності та ознаками фінансового стану кожного окремого підприємства.

Виокремлення ролі економічних чинників у досягненні того чи іншого рівня фінансової стійкості дозволить розробити окремі центри протидії кризі. Так, макроекономічні фактори можливо якісно спланувати на майбутнє та розробити адаптаційні механізми, відносно економічних факторів вдаватися до реструктуризаційних заходів, з виключно фінансовими чинниками кризи – вдаватися до методів фінансової санації.